



Vonnisnummer / Griffinummer 2021 / 2344
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 26 april 2021
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket <b>18CO34865</b> Dossiënummer <b>20A003970</b> Notitiënummer parket

rechtbank van eerste aanleg  
Antwerpen, afdeling  
Antwerpen  
Kamer AC1

## Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie

tegen.

BEKLAAGDE(N) :

003027

RRN  
geboren te op  
van Belgische nationaliteit  
ingeschreven te

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester advocaat te  
loco Meester advocaat te

#### TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

#### **een woning of specifieke woonvorm die niet voldoet aan de vereisten van art. 5 § 1 Vlaamse Wooncode verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen**

Als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning,

*(art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)*

namelijk : verhuur van een appartement aan en

Te in de periode van 1 oktober 2017 tot en met 21 februari 2018

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:  
ligging:

aard en oppervlakte: woning, oppervlakte

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als: (RR. ),

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop verleden voor notaris

te dd.

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42, 3° en 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van **3.500 euro**, conform de schriftelijke vordering neergelegd in het strafdossier, zijnde de op grond van de weerhouden feiten geraamde opbrengst van de vervolgte misdrijven.

En inzake :

**De Wooninspecteur handelend in naam van het Vlaamse Gewest,**  
met kantoren te 1000 Brussel, Herman Teirlinckgebouw, Havenlaan 88 bus 22,

003028

eiser tot herstel, vertegenwoordigd door Meester , advocaat te

## PROCEDURE

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde op het kantoor  
Rechtszekerheid dd. 7/10/2020 ref :

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

## BEOORDELING OP STRAFGEBIED

### 1. Actualisatie tenlastelegging

1.  
Beklaagde, wordt vervolgd voor het verhuren of ter beschikking stellen van een woning of woonvorm die niet voldoet aan de nodige vereisten, met name een appartement, gelegen te aan en in de periode van 1 oktober 2017 tot en met 21 februari 2018.

Tot en met 31 december 2020 werden deze feiten strafbaar gesteld door de Vlaamse Wooncode als volgt: *“Als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5, §3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning”* door artikel 2, §1, 31° en artikel 20, §1, lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

Vanaf 1 januari 2021 worden deze feiten strafbaar gesteld door de Vlaamse Codex Wonen als volgt: *“Als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning.”* door

artikel 3.34 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021.

Ingevolge de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Wonen op 1 januari 2021 worden de aan beklagde ten laste gelegde feiten bijgevolg als volgt geactualiseerd:

*“Als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning (art. 3.34 Vlaamse Codex Wonen van 2021), namelijk verhuur van een appartement aan en te in de periode van 1 oktober 2017 tot en met 21 februari 2018.”*

2.

Terwijl artikel 20, §1, lid 1 van de Vlaamse Wooncode het verhuren strafbaar stelde van een woning die niet voldeed aan de door artikel 5 Vlaamse Wooncode bedoelde elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen, stelt de Vlaamse Codex Wonen 2021 enkel het verhuren van een niet-conforme of overbewoonde woning strafbaar.

Een niet-conforme woning is een woning die een gebrek vertoont als vermeld in artikel 3.1, §1, derde lid, 2° of 3° van de Vlaamse Codex Wonen. Een gebrek als vermeld in artikel 3.1, §1, derde lid, 2° of 3° van de Vlaamse Codex Wonen is een gebrek van categorie II (ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning) of een gebrek van categorie III (ernstige gebreken die menonwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van de bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning). Een overbewoonde woning is een woning waar een overschrijding van de bezettingsnorm een veiligheids- of gezondheidsrisico of menonwaardige levensomstandigheden veroorzaakt

Niet elk gebrek geeft met andere woorden nog aanleiding tot een strafbaar feit. In die zin zal worden nagegaan of er ook onder de nieuwe regelgeving van de Vlaamse Codex Wonen 2021 sprake is van strafbare feiten.

## **2. Feiten en beoordeling van schuld**

3.

Het onderzoek nam een aanvang op 21 februari 2018 nadat door de Woningcontroleur van Wonen Vlaanderen in het kader van een administratieve procedure een woningkwaliteitsonderzoek was uitgevoerd. Wegens de vastgestelde ernstige gebreken (onder meer elektrocutie-, brand- en ontploffingsgevaar en een indicatie van een risico op elektrocutie) werd gevraagd om ook een controle door de Wooninspectie te laten plaatsvinden. Er werd op 21 februari 2018 enkel een controle uitgevoerd in het pand op de eerste verdieping, bewoond door en .

Bij de controle bleek woning 1/1 (gehuurd door en voor een bedrag van 700,00 euro per maand) 77 strafpunten te tellen (rekening houdend met de strafpunten voor het gebouw en de woning op zich). Voor het gebouw werden vijftien strafpunten weerhouden gelet op de indicatie van een risico op ontploffing of brand (onder meer door een gasfles in de bergplaats van woning 1/1 met scheurtjes in de gaslang en het onvoldoende bereikbaar zijn van

de gaskraan in het inbouwkookfornuis van woning 1/1, een losstaande gasleiding in de woonkamer zonder gaskraan of afsluitdop en 2 niet-beveiligde gasflessen op de parking naast de woning). Voor de woning op zich werden er 62 strafpunten weerhouden, onder meer door schimmelvorming in de badkamer, de veranda en de slaapkamer, door onafgewerkte buitenmuren in de badkamer, door de ernstige verwerking van ramen en deur in de veranda, door een onveilige draagconstructie boven de muuropening tussen de inkomhal en de bergplaats, door het ontbreken van een bad in de badkamer, door het ontbreken van een trapleuning, door het ontbreken van dubbele beglazing, door het ontbreken van rookmelders en door een indicatie van een risico op elektrocutie en CO-vergiftiging (door stopcontacten zonder (aangesloten) aardingspen of loshangende stopcontacten, een loshangende elektriciteitskabel in de keuken en een gebrekkige rookgasafvoer van de houtkachel).

Gelet op de indicaties van risico's op ontploffing en brand door de gasinstallatie en op CO-vergiftiging werd er door de woningcontroleur voor de woningen te een advies tot onbewoonbaarheid en ongeschiktheid uitgebracht.

In de geactualiseerde herstelvordering van 8 januari 2021, die aan het strafdossier werd gevoegd, verduidelijkte de Vlaamse Wooninspecteur dat bepaalde gebreken die bij de controle op 21 februari 2018 werden vastgesteld ook volgens de huidige regelgeving van de Vlaamse Codex Wonen in te delen zijn als gebreken van categorie II of III. Voor woning 1/1 werd er minstens één gebrek van categorie II weerhouden, zodat de woongelegenheden ook volgens de nieuwe regelgeving niet-conform was en dus niet verhuurd mocht worden. Zo werden bijvoorbeeld het risico tot elektrocutie (door loshangende stopcontacten met aanraakbare geleiders en loshangende bedrading) en het risico tot CO-vergiftiging (door de gebrekkige rookafvoer van de houtkachel) ingedeeld als een gebrek van categorie III.

4.

werd verhoord op 21 februari 2018. Zij verklaarde de woning te huren van beklaagde sinds oktober 2017 voor een maandelijks huurprijs van 700,00 euro (alles inbegrepen). Zij dienden geen waarborg te betalen omdat er geen badkamer aanwezig was. Beklaagde zou het materiaal voor de badkamer aanleveren en zij dienden zelf de werken uit te voeren. Er was echter nog steeds geen badkamer en in de slaapkamer was er vocht met schimmel. Zij verklaarde dat ook de hoofdschakelaar van de elektriciteit regelmatig uitviel, waarna ze uren zonder elektriciteit zaten en beklaagde moesten contacteren om de elektriciteit terug op te zetten, omdat zij zelf geen sleutel hadden van de ruimte met de meter. De achtergevel van de woning was nog voorzien van enkel glas en zij moesten zelf dubbel glas plaatsen

Beklaagde zelf kon in eerste instantie niet worden verhoord aangezien zij van ambtswege werd geschrapt. Na seining werd zij op 25 juni 2019 alsnog verhoord. Zij bevestigde dat zij eigenares was van het pand en dat zij bepaalde delen daarvan verhuurde. Dat zou echter al een jaar geleden zijn aangezien het pand onbewoonbaar werd verklaard. Zij verklaarde contact gehad te hebben met de Dienst Agentschap Wonen Vlaanderen van Antwerpen (ergens in februari 2019) en met de burgemeester van

5.

Op 16 december 2019 deden de politiediensten nazicht ter plaatse. Zij stelden vast dat alle gebouwen er leeg en verlaten bijstonden en dat er geen herstellingswerken werden uitgevoerd.

6.

Een aantal gebreken die bij de controle op 21 februari 2018 werden vastgesteld, worden op heden ingedeeld als gebreken van categorie II of categorie III, zodat er ook volgens de nieuwe wetgeving sprake is van niet-conforme woningen, die niet verhuurd mochten worden. De inwerkingtreding van de nieuwe regelgeving van de Vlaamse Codex Wonen doet met andere woorden geen afbreuk aan het strafbaar karakter van de lastens beklagde vastgestelde feiten.

Dat en de toestand van de woning zouden hebben aanvaard omdat zij een acute woonnood hadden, doet daaraan geen enkele afbreuk, net zomin als de onderlinge afspraken die tussen partijen zouden zijn gemaakt. Er werd geen renovatiehuurcontract opgesteld zodat beklagde aan de huurders bepaalde verplichtingen oplegde (zoals het installeren van de badkamer en het vervangen van het enkel glas) zonder dat daar enige compensatie tegenover stond (een huurwaarborg wordt immers aan de huurders terugbetaald, tenzij zij schade zouden hebben veroorzaakt). Zo probeerde beklagde de regels inzake woningkwaliteit te omzeilen. Bovendien stonden de vastgestelde problemen slechts gedeeltelijk in verband met die door de huurders uit te voeren werken en zou de woning ook zonder de desbetreffende gebreken onbewoonbaar zijn, onder meer ten gevolge van het risico op ontploffing en brand en CO-vergiftiging.

De feiten van de enige tenlastelegging zijn bewezen gelet op de vaststellingen van de verbalisanten van de lokale politie en van de wooninspecteur (zoals onder meer weergegeven in de technische verslagen en het omstandig verslag van onbewoonbaarheid), de verklaring van en de aan het strafdossier gevoegde huurovereenkomst en de aan het strafdossier gevoegde foto's.

### **3. Straftoemeting**

7.

Bij het bepalen van de straf houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden en het strafrechtelijk verleden van beklagde.

De feiten zijn ernstig en ontoelaatbaar. De verhuring van onbewoonbare panden houdt een ernstig risico in voor de veiligheid van de bewoners. Het getuigt van een normvervaging en een gebrek aan respect voor de levenskwaliteit van de bewoners van het pand.

Beklaagde heeft bovendien een goed gevuld strafregister. Zij liep al 17 veroordelingen op voor de politierechtbank en werd ook reeds 3 keer correctioneel veroordeeld, onder meer tot een gevangenisstraf van 6 maanden voor feiten van heling bij vonnis van 6 januari 1999.

8.

Beklaagde verzocht bij monde van haar raadsman in hoofdorde om haar de gunst van de opschorting toe te kennen, ondergeschikt om een straf met uitstel op te leggen en alleszins een milde toepassing van de strafwet te maken.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van beklagde om haar de gunst van de opschorting toe te kennen, omdat dit beklagde onvoldoende de ernst van de feiten zou doen inzien en omdat beklagde bovendien, gelet op haar strafrechtelijk verleden, niet meer in aanmerking komt voor de gunst van de opschorting.

De rechtbank is van oordeel dat, gelet op de ernst van de feiten, voor beklaagde enkel een geldboete, zoals bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis, van aard is om beklaagde het ontoelaatbare van haar handelen te doen inzien en om herhaling te voorkomen. De rechtbank acht het wel gepast om, ondanks het strafregister van beklaagde een gedeelte van die geldboete met uitstel op te leggen, zij het gedurende een termijn van drie jaar om het ontradend effect van het uitstel te optimaliseren.

Beklaagde dient er zich wel zeer goed van bewust te zijn dat het gaat om een gunstmaatregel, die voor herroeping vatbaar is, ingeval er zich nieuwe strafbare feiten zouden voordoen.

#### **4. Verbeurdverklaring**

9.

Het openbaar ministerie vraagt schriftelijk conform artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek tevens de (facultatieve) verbeurdverklaring van een bedrag van een bedrag van 3.500,00 euro (op basis van de maandelijkse huurprijs van 700,00 euro voor woning 1/1 van 1 oktober 2017 tot en met 21 februari 2018), ten aanzien van beklaagde.

Het staat vast dat beklaagde illegale vermogensvoordelen heeft genoten door het verhuren van woongelegenheden die daartoe niet geschikt waren. De berekening door het Openbaar Ministerie komt gegrond voor. De verbeurdverklaring van de illegale vermogensvoordelen dient uitgesproken te worden. Daar misdrijf niet mag lonen, zou het maatschappelijk onverantwoord zijn dat beklaagde voordeel zou halen uit de litigieuze feiten. Beklaagde merkt ten onrechte op dat dat zou betekenen dat de huurders het pand dan gedurende maanden gratis zouden hebben bewoond, aangezien de verbeurdverklarde gelden niet toekomen aan de huurders van het pand.

Bij de begroting van de vermogensvoordelen die uit een misdrijf zijn verkregen dient de rechtbank bovendien geen aftrek te doen van de kosten die verbonden zijn aan het plegen van het misdrijf, noch van de aankoopprijs van de goederen die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt (zie ook Cass. 14 oktober 2014, AR P.13.1970.N).

Er wordt bijgevolg een bedrag van 3.500,00 euro aan illegaal bekomen huurgelden verbeurd verklaard in hoofde van beklaagde conform artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek. Dit heeft niet tot gevolg dat er aan beklaagde een onredelijk zware straf zou worden opgelegd.

#### **5. Herstelvordering**

10.

De herstelmaatregelen van artikel 3.43 van de Vlaamse Codex Wonen, beogen als bijzondere vorm van teruggave, de gevolgen van de door artikel 3.34 van de Vlaamse Codex Wonen bedoelde misdrijven teniet te doen en de woning of het pand dat het gebouw met de aanwezige woningen omvat, conform te maken en de overbewoning te beëindigen.

De Wooninspecteur vordert *in casu* om beklaagde te veroordelen om aan het pand een andere bestemming te geven volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening of de woning te slopen, nu op het pand een stedenbouwkundige inbreuk rust, en dit binnen een

termijn van 10 maanden na de uitspraak onder verbeurte van een dwangsom van 150,00 euro.

Beklaagde stelt dat er eerst dient afgewacht te worden of zij wel in de mogelijkheid is om een stedenbouwkundige vergunning te bekomen, aangezien het pand volgens het gewestplan gelegen is in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen, waar enkel huisvesting van bewakingspersoneel bij een ambachtelijk bedrijf kan worden toegelaten en vraagt om de vordering aan te houden. Ondergeschikt vordert beklagde dat een termijn van twee jaar zou worden toegekend om de panden een functie te geven die eigen is aan de aldaar geldende stedenbouwkundige zone.

11.

De vordering van de Wooninspecteur van het Vlaamse Gewest om te bevelen dat beklagde aan het pand een andere bestemming moet geven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening of om het goed te slopen, tenzij de sloop ervan verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen is intern en extern wettig en dient te worden toegekend.

De rechtbank ziet geen reden om verder af te wachten of er al dan niet een stedenbouwkundige vergunning kan worden bekomen voor een woonfunctie, aangezien het herstel in elk geval moet worden uitgevoerd, ongeacht of er al dan niet nog een stedenbouwkundige vergunning voor de woonfunctie wordt bekomen. Indien er alsnog een stedenbouwkundige vergunning kan worden bekomen voor een woonfunctie, dan kan ook de terugkeer naar de vergunde toestand als herstel worden aanvaard, voor zover de woongelegenheden dan voldoen aan de kwaliteitsnormen voorzien in de Vlaamse Codex Wonen. Indien er geen stedenbouwkundige vergunning kan worden bekomen, dient beklagde het pand te herbestemmen of te slopen (tenzij de sloop ervan verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen)

De termijn voor uitvoering wordt bepaald op 18 maanden na het in kracht van gewijsde treden van onderhavig vonnis, om beklagde alsnog de kans te geven om de nodige stappen te ondernemen om te pogen een stedenbouwkundige vergunning te bekomen, voor zover enigszins mogelijk, en dus de woonfunctie te behouden. De rechtbank meent dat deze termijn voldoende ruim is, aangezien er reeds op 24 april 2018 een eerste herstellenvordering werd opgemaakt, dit is intussen drie jaar geleden.

De rechtbank koppelt de veroordeling tot herstel tevens aan een dwangsom. Het doel van de dwangsom, het sanctioneren van de uitvoering, kan alleen bereikt worden indien de dwangsom in verhouding staat tot het belang van de zaak, de financiële draagkracht van de veroordeelde en diens te verwachten weerstand. Urgentie speelt hierbij geen rol. De rechtbank bepaalt de dwangsom op 150,00 euro per dag vertraging, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig vonnis vooraf werd betekend. Er wordt aldus geen dwangsomtermijn toegestaan.

De Wooninspecteur van het Vlaamse Gewest wordt conform artikel 3.47 van de Vlaamse Codex Wonen tevens gemachtigd om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien, op kosten van beklagde.



## TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 1, 2, 3, 6, 38, 39, 40, 41, 66, 99bis strafwetboek

art. 4 V.T.Sv

art 1 en 8 wet 29/6/1964

alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis.

### De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van \_\_\_\_\_, **De Wooninspecteur namens het Vlaamse Gewest**,

Actualiseert de feiten van de enige tenlastelegging zoals hieboven nader omschreven;

Verleent akte aan De Wooninspecteur namens het Vlaamse Gewest van haar vrijwillige tussenkomst

### Op strafgebied

Ten aanzien van \_\_\_\_\_

Veroordeelt \_\_\_\_\_ voor de enige tenlastelegging- zoals geactualiseerd :

tot een **geldboete van 4000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 2000,00 EUR, zijnde 250,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 3° en 43bis Sw. de vermogensvoordelen voor een bedrag van 3.500,00 euro

Veroordeelt \_\_\_\_\_ tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 312,11 EUR

herstelvordering:

Beveelt lastens beklaagde

dat aan het onroerend goed gelegen te \_\_\_\_\_ kadastraal gekend als

een andere bestemming moet gegeven worden volgens de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij dat de woning moet worden gesloopt, tenzij de sloop verboden is op grond van de wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen,

binnen een termijn van **achttien maanden** te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van **een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging** in het niet nakomen van het hiervoor bevolene, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig vonnis vooraf werd betekend

Machtigt De Wooninspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente \_\_\_\_\_ om ambtshalve tot uitvoering over te gaan, voor het geval het herstel niet binnen de opgelegde termijn zou zijn uitgevoerd.

Machtigt De Wooninspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente \_\_\_\_\_ om de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard voor de beslagrechter.

Houd ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 26 april 2021 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1:

- \_\_\_\_\_ rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,  
met bijstand van griffier